

NOVEMBER / 2011

MRAVENISKO

číslo 3 - ročník 2.

SZŠ PRE ŽIAKOV
SO VŠEOBECNÝM
INTELEKTOVÝM
NADANÍM
BRATISLAVA
BAJKALSKÁ 20

*Tlačená verzia časopisu vychádza vďaka
dobrovoľnému finančnému príspevku
rodičov tried Ants a Dots.
Ďakujeme!*

V TOMTO ČÍSLE:

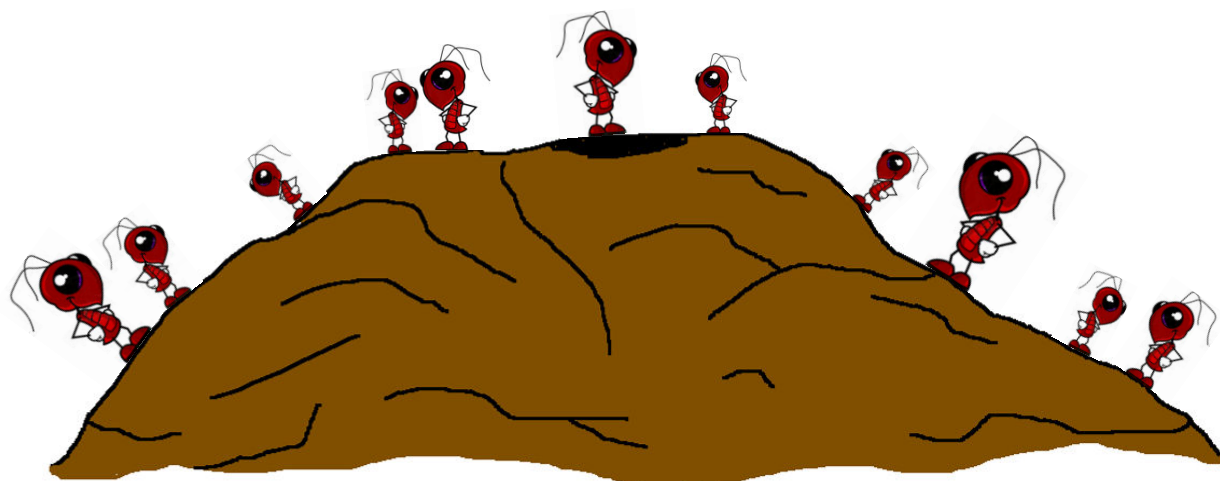
VEČIEROK STRAŠIDIEL

KOCÚR V ČIŽMÁCH

RAGBY

ROZHOVOR S BEÁTOU

KOMIKS

OBSAH / PRÍHOVOR

- Večierok strašidiel.....3
- Náš projekt.....4
- Starí Rimania..... 5-6
- Záluby.....7
- Rozhovor s Beátou.....8-9
- Zvieratá.....10
- Čítame zo Zorničky.....11
- Komiks.....12

REDAKCIA

Šéfredaktorka: Viera Dršková

Grafická úprava: Miroslav Rapant

Jazyková korektúra: Viera Dršková,
Laura Isabel Lešová

Spolupracovali: Ivana Repová, Soňa
Lesáková

Redakčná rada: Branislav Hitzinger,
Laura Kupková, Laura Isabel Lešová,
David Ormandy

Prispievatelia:

Beáta Bellušová, David Bobek, David
Elexa, Jakub Čačo, Šimon Dančiak, Laura
Herbecová, Alexander Herceg, Branislav
Hitzinger, Matej Konečný, Laura
Kupková, Laura I. Lešová, Lucia
Ličáková, Lukáš Lipka, Lukáš Luknár,
Klára Malaschitzová, Samuel Novák,
David Ormandy, Lucia Palkociová, Emma
Pongrácová, Emma Sekulová, Martin
Štěpánek

Tekvice: vyrobili žiaci triedy Dots

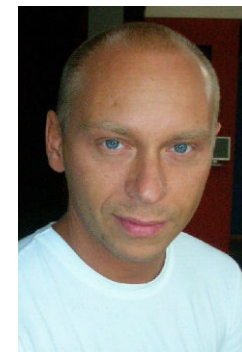
Obálka a fotografie: Miroslav Rapant

Milí čitatelia,

máme za sebou veselé jesenné strašenie – Halloween. Všetci naši žiaci sa vopred dlho tešili na halloweensky večierok či popoludnie strašidiel, ktorého sa tradične zúčastnili všetky ročníky v maskách v školskej jedálni. Nie každý vie, že Halloween je sviatok, ktorý sa v mnohých krajinách oslavuje vždy večer 31. októbra. Táto tradícia pochádza z Írska, kde sa uchovala a odtiaľ sa rozšírila do Spojených štátov, do Veľkej Británie, Kanady, Austrálie a neskôr aj do viacerých európskych krajín, aj k nám na Slovensko. Oslavujú ho nielen deti, ale aj dospelí, ktorí sa s chuťou prezliekajú do rôznych strašidelných kostýmov len tak pre zábavu. Názov Halloween je skrátenejší tvar anglického slova Halloweenen, ktorý v preklade znamená predvečer všetkých svätých. Pôvodne je to sviatok pohanský – koniec keltského roka.

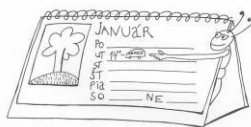
Symbolom tohto sviatku sú už od nepamäti vyrezávané tekvice – svetlonosy, ktoré viac ako týždeň zdobili aj priestory našej školy. Tradične v nich býva sviečka, aby v noci vyzerali ešte strašidelnejšie. Ďalej sú to čarodejnice, kostlivci, čierne mačky, príšery, duchovia, netopiere a pavúky.

Či ste Halloween toho roku oslavovali, či nie, verím, že si radi prečítate o tom, ako sme ho prežili my, v škole.

Miroslav Rapant

VEČIEROK STRAŠIDIEL

Halloween je sviatok oslavovaný večer 31. októbra. V niektorých krajinách ho oslavujú predovšetkým deti oblečené v kostýmoch, ktoré navštevujú susedov a pýtajú sladkosti. Tradičnými znakmi Halloweenu sú špeciálne vyrezané tekvice, vo vnútri ktorých je sviečka.

Ďalej čarodejnice, duchovia, netopiere, čierne mačky, metly, oheň, príšery, kostlivci a podobne. Charakteristické farby sú červená, žltá, oranžová a čierna. My

Mali sme Halloween oslavovali v škole. Každý sme si mali doniesť tekvicu a kostým. Deti mali všelijaké kostýmy. Napríklad: netopiere, čarodejnice, duchovia, kostry a dokonca aj Harry Potterovú sme tam mali. Boli tam aj iné kostýmy. Program bol zábavný, ale aj náročný. Z každej triedy porota vyhlásila najkrajšie kostýmy. Ja som bola na 3. mieste. Za program sme dostali nejaké ceny, ale iba tí ktorí vyhrali. Program bol takýto: stoličkový tanec, tanec a občerstvenie. Mali sme aj peknú výzdobu. Tento Halloween sa mi veľmi páčil!!!

Emma Sekulová, 3. A

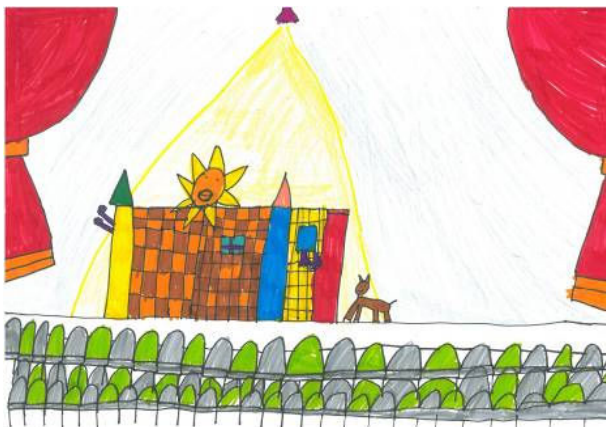
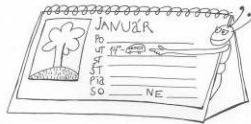
BÁBKOVÉ DIVADLO

V októbri sme boli v bábkovom divadle na predstavení *Kocúr v čizmách*. Bolo to efektné, lebo tam mali červené sedadlá a na javisku stáli kulisy. V divadielku vystupovali tieto postavy: kocúr, jeho pán – pán z Chudobíc a bratia, oslík, princezná, kráľ, sedliaci a černokňažník. Na začiatku žil oslík s kocúrom v mlyne u gazdu. Keď gazda zomrel, mlyn si zobral najstarší syn, oslíka prostredný a kocúra najmladší syn. Kocúr naučil svojho nového pána chytať zajace a chcel

Obr. Lucia Ličáková, 2. D

AKCIE MESIACA

mu pomôcť nájsť šťastie. Tak vymysleli plán ako sa oženit' s princeznou. Podplatili sedliaka, aby povedal kráľovi, že všetko naokolo je jeho panstvo, presvedčili čiernokňazníka, aby sa premenil na myš a kocúr tú myš zjedol. Čiernokňazníkov palác ukazovali ako svoj vlastný, a tak kráľovi dokázali, že pán z Chudobíc je ozajstný boháč. Kráľ mu na to povedal, že keď je taký bohatý, mohol by si rozumieť s jeho dcérou a vziať si ju za ženu.

Obr. Karolína Pavlíková, A tak si pán z Chudobíc získal ruku princeznej. Najviac sa nám
2. D páčilo, ako chytali zajace a tvárili sa pri tom, že sú mŕtvi. Pekný
bol aj mlyn a čiernokňazníkov palác.

NÁŠ PROJEKT

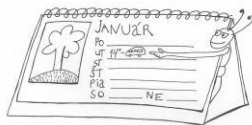
Minulý školský rok prišla Vierka s nápadom, aby sme urobili projekt, ako robia *vel'káči*. Bolo to na hodine matematiky. Nevedeli sme sa dočkať. Prečítala nám scenár. Museli sme pozorne počúvať, aby sme dostali nejaký nápad, a aby sa dal použiť a doplniť do scenára. Projekt sme nazvali O dvanástich mesiačikoch alebo Štyri ročné obdobia. Potom sme začali

s prípravou kulís. Robili ich tí, čo pekne maľujú, pomáhala nám aj Kristínka a Vierka nás usmerňovala. Navrhla aj kostýmy. S prípravou rekvizít nám pomáhali aj rodičia, každý

zabezpečil, čo mohol: plachty, pníčky, posteľ, kostýmy. Kulisy boli úchvatné. Nacvičovanie bolo zo začiatku veľmi ťažké, veľmi sme sa narobili, Vierka sa aj hnevla, keď sme pri tom vyvádzať. No po *čítačkách* a nácvičkách jednotlivých úloh nám to už išlo veľmi dobre. Najskôr sme vystupovali pred žiakmi našej školy. Ešte mám v pamäti potlesk, darčeky

od prvákov a čokoládovú tortu od Majky Smrekovej. Potom pred rodičmi. Všetkým sa predstavenie veľmi páčilo. V júni sme boli vystupovať v Pezinku na Festivale pouličného divadla. Mali sme veľkú trému, na konci sme boli všetci šťastní, že sme to zvládli. A tento školský rok v októbri v DK Dúbravka, kde sme ukázali náš projekt žiakom iných škôl.

Laura I. Lešová, Laura Kupková, 3. A

HRALI SME SA NA STARÝCH RIMANOV

Boli sme v múzeu Gerulata v Rusovciach. Najprv nás tam privítali, potom sme si všetko poobzerali. Hneď na začiatku sme dostali cedulky na šnúrke, ktoré sme si zavesili na krk. Na každej cedulke bolo rímske meno, a tak sme sa na ten čas, čo sme tam boli, volali. Dozvedeli sme sa, že v starom Ríme sa hovorilo po latinsky. Pani lektorka nám rozprávala o tábore, ktorý tu postavili starí Rimania a sídlili tu légie a o tom,

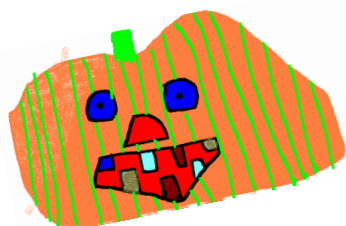

že vek stavby sa určuje podľa toho, z akého materiálu je postavená. Potom sme aj my vyrábali tehličky z modelárskej hliny. Keď sme ich pekne vytvarovali, vytlačili sme si do nej odtlačok – latinský nápis. Keď sme sa viac dozvedeli o živote Rimanov na tomto území, kreslili sme, ako si predstavujeme vežu, z ktorej tu zostali už len ruiny. Potom vytiahla zo škatule akési fľaštičky. Nevedeli sme, čo to je. Povedala nám, že sú to vzorky jedál, ktoré kedysi jedli a ešte dodnes jedia Rimania a je ich aj skoro celý svet. Rozdelili sme sa na skupiny, každá dostala rovnaké vzorky a mali sme určovať o aké potraviny ide. Všetko sme uhádli. Vonku bolo trochu zima, ale nepršalo, mohli sme sa teda zahrať aj na vojakov. Pochodovali sme ako vojaci ľavá – sin, pravá - de, mali sme obranné štíty z kartónu

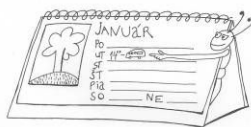
a naučili sme sa korytnačku – obranný útvar. Nakoniec sme si pozreli studňu a pozostatky múrov. Domov sme si mohli na pamiatku zobrať tehličky.

Lukáš Lipka, 3. A

AKCIE MESIACA

GERULATA

Gerulata bol rímsky vojenský tábor. Jeho zvyšky sa nachádzajú v Rusovciach. Gerulata je teda zrúcanina. Je tam aj múzeum, v ktorom sú dve tety – pracovníčky múzea, ktoré pre nás mali pripravené rôzne náučné hry. Hneď ako sme tam prišli, boli sme nadšení. Boli tam staré hradby tábora Gerulata. V roku 1965 tam archeológ Ján Dekan našiel dôkazy o dvoch pevnostiach. Vo vitrínach boli všelijaké vykopávky a dobové predmety. Podľa nich vieme, ako tu Rimania žili. Po Rimanoch na území Rusovciac zostalo mnoho - svedectiev o existencii vojenského tábora - studňa, trosky pecí, náhrobné a oltárne kamene, prilba rímskeho dôstojníka. Všetky hry, ktoré sme sa hrali boli veľmi zaujímavé. Mne sa veľmi páčilo, ako sme sa obliekali do napodobením rímskych tuník a tógy. Dozvedeli sme sa, že tógu nemohli nosiť v starom Ríme otroci. Určovanie potravín, ktoré jedli starí Rimania bolo tiež veľmi zaujímavé. Okrem toho sme modelovali, kreslili a hrali sa na legionárov. Bolo to super!

Laura Herbecová, 3. A

NOVEMBER

- 3. 11. – Bibliotéka – krst knihy J. Uličianskeho: Analfabeta Negramotná, 3. A
- 8. 11. – účasť v informatickej súťaži iBobor, 2. D a 3. A
- 9. 11. – súťaž v recitácii a prednese anglickej poézie a prózy – triedne kolo, 3. A
- 9. 11. – otvorené hodiny matematiky, 2. D a 3. A
- 11. 11. – návšteva Múzea mesta Bratislavy, 3. A
- 15. 11. – DOD, 1. stupeň SZŠ
- 16. 11. – návšteva tanečnej veselohry Gašparko – SLUK, 3. A a 2. D
- 22. 11. – návšteva sklárskej dielne vo Valašskej Belej, 2. D
- 28.11. – Tvorivé dielne Natur-Pack s Daphne, 3. A
- 13. – 25. 11. – tvorba 3. čísla časopisu Mravenisko

Viac o novembrových akciách sa dozviete v budúcom čísle časopisu.

ZBIERANIE MINCÍ

K zbieraniu mincí ma priviedol môj dedo Dudo. Zdedil som po ňom obrovskú zbierku vzácných mincí z rôznych kútov sveta a čias, kedy boli vydané. Keď ešte žil, daroval mi spolu s babou knižku, do ktorej teraz zbieram euromince. Sú v nej všetky krajiny, v ktorých sa platí eurami, okrem Slovenska a Slovinska. Na každej strane v knihe sú papierové mince, ktoré mením za tie ozajstné. Najmenej mincí mám z Luxemburska. Luxemburčania asi málo cestujú. Pri každom štáte je v knihe napísané, kto mincu navrhol, čo znamená erb na nej a ešte ďalšie zaujímavosti.

Šimon Dančiak, 3. A

MÔJ OBLÚBENÝ PREDMET – ANGLIČTINA

Medzi moje obľúbené predmety patrí angličtina. Učí nás ju Miro Rapant. Najzábavnejšia hodina angličtiny je vždy v stredu, lebo na nej pracujeme aj s projektorom. Už viem tvoriť rôzne vety a viem klásť aj všelijaké otázky. Napríklad: *I like my family. Does the dog like cats?* Cez letné prázdniny som bol v anglickom tábore Berlitz. Naučil som sa tam veľa nových slov. Učiť sa angličtinu je veľmi dôležité, lebo sa s ňou stretne a dohodoríme takmer na celom svete. Napríklad, keď som bol na dovolenke na Mauríciu, chybná sa ma stále niečo vypytovala a ja som jej vôbec nerozumel. Tak som na všetko odpovedal *yes*. ☺ Jediné čo som jej rozumel, bolo: „*What is your name?*“ Jasné, že som jej neodpovedal *yes*. Odpovedal som, ako sa patrí: „*My name is David*“. Ostatné som jej už nerozumel, lebo to sme sa ešte s Mirom neučili. Tak vidíte, že angličtina je veľmi dôležitý jazyk. Učiť sa angličtinu je aj veľmi zábavné. Tento mesiac nám Miro zadal za úlohu naučiť sa naspamäť anglickú básničku. Ja som si vybral básničku *Five little fishes*. Traja žiaci z našej triedy, ktorí naučenú básničku najlepšie zarecitujú, pôjdu v apríli 2012 na súťaž *Jazykový kvet* do Nitry. Dúfam, že medzi nimi budem aj ja. Angličtina je proste super!

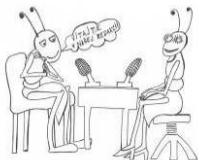
David Ormandy, 3. A

RAGBY

Ragby je šport, ktorý sa hrá so špeciálnou vajcovitou loptou. Rozdiel v porovnaní s futbalom je, že bola pridaná možnosť nosiť loptu v rukách. Hrajú dve družstvá, každé po 15 hráčoch. Hrá sa 2 x 40 minút na ihrisku podobnom veľkosti futbalového, na každom konci je bránkové pásmo pre polozenie lopty a bránka v tvare písmena H. Cieľom hry je dostať loptu do protihráčovho bránkoviska. Lopta sa prenáša v rukách a môže sa nahrávať iba dozadu, inak je to ofsajd. Lopta sa môže tiež kopať. Ja sa s mojím kamarátom Alexom, len tak pre zábavu niekedy hrávam ragby na záhrade alebo na futbalovom ihrisku a je to vždy super. Hlavne, keď je teplejšie a môžeme sa zhadzovať na zem. Robíme to, ale veľmi opatrne, lebo profesionálni hráči sú vybavení všelijakými chráničmi ramien, zubov, lýtok a samozrejme majú špeciálnu helmu. Najlepšími družstvami sveta sú družstvá Nového Zélandu - All Blacks, Anglicka, Austrálie - Wallabies, Južnej Afriky a Francúzska.

Samuel Novák, 3. A

ROZHOVOR S BEÁTOU

Jasné, stručné, zrozumiteľné odpovede – také dostanete vždy od Beáty. Stará sa o financie školy, o fungovanie školskej jedálne, zabezpečuje veľa vecí na pracovné aj slávnostné akcie organizované školou. A zvláda to s prehľadom a úsmevom na tvári.

Ekonomka našej školy – Beáta Szenásiová.

O koľkej ráno vstávaš, keď bývaš najbližšie pri škole z nás všetkých?

Vstávam väčšinou o pol 7-mej, ale aj keď náhodou zaspím, do 8-mej to vždy nejako stihnem.

Čo si robila pred tým, kým si nastúpila do tejto školy?

Najprv som robila v Slovenskom rozhlase – vedúcu výpočtového strediska, tu som sa zoznámila aj s Jurajom. Potom som ešte robila na inom súkromnom gymnáziu – asi 3 roky, ale to sa s týmito našimi nedá ani porovnať.

Páči sa ti na tejto škole? Máš tu veľa práce?

Áno, na tejto škole sa mi veľmi páči, pracovať medzi študentmi je veľká výhoda, človek sa cíti stále mladý.

Baví ťa celé dni sedieť pri počítači a počítat čísla?

Mám veľmi rada svoju prácu, aj keď je toho niekedy veľa. Pre mňa sú čísla v pohode, práve som zistila, že väčší problém mi robí napísať súvislú vetu do

tohto rozhovoru (nabudúce radšej v číslach!).

Nechcela by si niekedy aspoň na chvíľu vymeniť svoju prácu za inú? Čo by ťa bavilo robiť?

Ani nad tým neuvažujem, moja práca ma baví.

Čo robievaš vo voľnom čase? Chodíš rada aj do prírody?

Najradšej mám leto, letné športy – plávanie, bicyklovanie, turistiku. Vo voľnom čase sa rada stretávam s priateľmi, organizujeme všelijaké akcie, mám veľmi rada spoločenský život.

Máš doma nejaké zvieratko? Ak áno, prezrad' nám niečo o ňom.

Po predchádzajúcom školníkovi sme zdedili školského kocúra Eda, ktorý mi za tie tri roky, čo tu bývame, prirástol k srdcu. Síce je to už starý pán, ale keď idem z práce, vždy mi príde oproti na školský dvor. Vždy do polovice cesty. Moja dcéra Kika má doma malého trpasličieho zajačika (či skôr zajačicu), je krásna, celá čierna, volá sa Sendy. V čase

ROZHOVOR

písania testov, keď Kika nestíha, sa starám aj o ňu.

Hrávaš doma s Jurajom šach?

To ani náhodou, ja totiž šach neviem hrať. Skúšala som sa to už párkrát naučiť, ale asi nemám na to vhodné mozgové bunky. Ale hrávame všelijaké kartové hry – a to väčšinou nad Jurajom vyhrám.

Máš rada, čo robí školník, alebo by si mu rada zmenila prácu?

Ja sa mu do toho nestarám, on si to vybral, myslím, že je spokojný.

Tvoja dcéra Kika perfektne tancuje? Zdedila to po tebe?

Po mne asi ťažko, ja síce tancujem rada, ale určite nie perfektne. Skôr zdedila tanečné vlohy po Jurajovi, ten za mladi tancoval v tanečnom súbore.

Čo by si si priała na Vianoce?

Ja si želám predovšetkým pokojné Vianoce v kruhu mojich najbližších. A vám všetkým – veľa darčiekov a krásne prázdniny.

**Ďakujeme za rozhovor!
Otázky pripravili Ants**

VYBRANÉ SLOVÁ SÚ ZÁBAVA – PÍŠEME PRÍBEHY

My a myši
V Myjare je veľmi pekne.
Dve myši sa tam nasťahovali.
Nevadilo im ani platenie myjars.
Byvame blízko ich hniezda. Isli
s mami na výlet do priesmyku.
Bolo tam veľa hmyzu.

Lili Lešová

Mačka a myš
Oliver P.
Mačka chcela chytiť
nejakú myš. Ale myš sa šmy-
kla na dláňke a prešla mač-
ku. Dláňka totiž bola samé
mydlo. Mačka sa nad
myšou rútila. Začala
ju od mydla umývať
umývadle. Dohanca ju aj
umývala od vody. Myš
sa mykala od strachu, ale
mačka mihla búsmi a podala
myši prachu. Od vtedy žili
v meste Myjara ako priatelia.

O PRÍRODE A ZVIERATÁCH

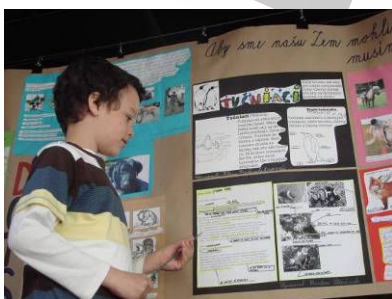
HROCH

Má zavalité telo s veľkou hlavou so širokou tlamou. Má 40 veľkých a silných zubov. Hrošia koža je veľmi citlivá na slnečné žiarenie. Hrochy sú vegetariáni, živia sa vodnými rastlinami. Hroch zje 40-60 kg potravy denne. Keď vidíme hrocha zívať, neznamená to, že sa mu chce spať, ale vypúšťa nadbytočný vzduch zo žalúdka. Žije v Afrike v blízkosti sladkovodných jazier. Hrochy žijú v stádach. Vodcom stáda je hlavný samec. Hroch obojživelný je považovaný za jedného z najnebezpečnejších afrických zvierat. Bez varovania útočí na akéhokoľvek votrelca na svojom území.

David Bobek, 2. D

KLAUN OČKATÝ

Je to pestrofarebná a veľmi zaujímavá morská ryбка. Má žlté až oranžové sfarbenie s tromi bielymi zvislými pruhmi. Nájdeme ju blízko koralových útesov Indického a Tichého oceána. Klaun očkateľ sa bojí žralokov. Pri hroziacom nebezpečenstve sa rýchlo skryje do sasanky. Je všežravý. V prírode sa živí planktónom. Klaunov môžeme chovať aj v zajatí a pri dobrej starostlivosti sa dožívajú až 15 rokov.

Martin Štěpánek, 2. D

PAPAGÁJ ARA

Papagáj Ara patrí medzi vtáky. Má zahnutý zobák a nádherné farebné perie. Dlhý chvost a krátke krídla mu umožňujú ľahko lietať medzi stromami a lianami. Jeho domovom sú tropické dažďové pralesy. Živí sa ovocím, semenami plodov a orechmi. Papagáj Ara dokáže rozlúsknuť dokonca aj kokosový orech. Na nohách má štyri prsty. Nohami si dokáže podávať potravu rovno do zobáka. V zajatí sa dokáže naučiť sedemsto slov. Ara arakanga patrí medzi najpestrejšie papagáje.

Branislav Hitzinger, 3. A

NOSOROŽEC INDICKÝ

Je to obrovské zviera. U nás ho môžeme vidieť v zoo. Dospelý váži. 2, 3 tony. Samec aj samica majú jeden roh dlhý až 60 cm. Jeho koža je hrubá a má hlboké záhyby, má sivú farbu a pancierový vzhľad. Voľne žije na severovýchode Indie a v južnom Nepále. Živí sa vysoko trávou, ktorá na týchto miestach rastie do výšky až 8 metrov. Pytliaci ho lovia len pre jeho roh a ostatný zvyšok tela nechávajú napospas prírode. Nosorožec je veľmi ohrozený a preto je to chránené zviera.

Matej Konečný, 3. A

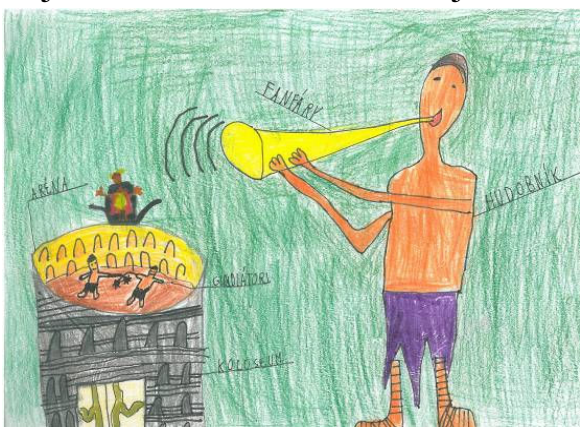
A VŠELIČO INÉ

ČÍTAME ZO ZORNIČKY

Na návšteve v starovekom Ríme

Rím bola veľká ríša. Jej centrom bolo dnešné Taliansko a Stredozemné more. Starovekí Rimania viedli krvavé boje proti barbarským krajinám. Jednotky rímskeho vojska sa nazývali légie. Legionári bojovali v kovovom brnení. Často predávali otrokov. Niektorých predali na prácu v bani či na poli, iných na boje v koloseu. Koloseum je veľká aréna,

Obr. Klára Malaschitzová,
2. D

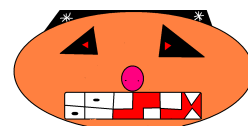

v ktorej sa konali krvavé súboje. Bojovali buď dvaja gladiátori alebo gladiátor a rôzne šelmy. Pri prehre iba cisár mohol rozhodnúť o živote alebo smrti gladiátora. Palec hore znamenal život, palec dole smrť. Začiatok súboja ohlasovali hudbníci, trúbili fanfáry na veľkých okrúhlych trúbach. Víťaz si zobral čo mohol a tešil sa z veľkej slávy.

Obr. Róbert Sýkora
2. D

Klára Malaschitzová, David Elexa,
Beáta Bellušová, Lucia Palkociová, 2. D

TAKTO SA RODIA BÁSNICI ...

Babka dobytkárka

Jedna babka býčka mala,
na zimu mu seno dala.
Chovala ja kravičku,
čo má dada trávičku.
Býček má rád kravičku,
dal jej peknú kyticu.

Lukáš Lipka, 3. A

Zajac a ropucha

Išiel zajac na lúku,
uvidel tam ropuchu.
Nechod' žaba na lúku,
ale zostaň v potoku.

Laura Kupková, 3. A

Veverica

Veverica skáče,
chcela by koláče.
Koláče jej nedáme,
lebo sami nemáme.

Emma Sekulová, 3. A

SL'UK

Lucia Ličáková, 2. D